

**I Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Branżowa
GEOTURYSTYKA I TURYSTYKA UZDROWISKOWA W REGIONIE
GEOLOGIA – ZDROWIE - EKOLOGIA
Podhalańska Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa
w Nowym Targu
Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica
w Krakowie
17-18 kwiecień 2015 r.**

**Działania PIG-PIB wspierające rozwój geoturystyki na obszarach
o szczególnej wartości dla zdrowia i rozwoju człowieka**

MGR JOANNA RYCHEL

*Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, ul. Rakowiecka 4,
00-975 Warszawa, email: joanna.rychel@pgi.gov.pl*

Rozwój turystyki, w tym kwalifikowanej najczęściej związany jest z obszarami mającymi szczególne znaczenie dla człowieka. Zazwyczaj są to miejsca o unikalnych w skali regionu czy kraju warunkach przyrodniczych tj. ukształtowaniu terenu, rodzaju roślinności, hydrografii, czy klimacie. Mogą one odznaczać się wartościami uzdrowiskowymi a często objęte są w różnym stopniu ochroną zarówno pod kątem bioróżnorodności jak i georóżnorodności (parki narodowe, parki krajobrazowe, rezerваты). Geoturystyka właśnie ściśle związana jest z ochroną georóżnorodności, upowszechnianiem o niej wiedzy czyli geoedukacją, popularyzacją i promocją geologicznego dziedzictwa naturalnego (Jezierski, 2011).

Państwowy Instytut Geologiczny-Państwowy Instytut Badawczy pełniąc zadania Państwowej Służby Geologicznej ma wpisane w swoją działalność statutową m.in. ochronę georóżnorodności. W tym celu przy współpracy a często z inicjatywy PIG-PIB powstają projekty geoparków, rezerваты geologiczne, ścieżki geoturystyczne (Krzeczynska i in. 2008), w tym też wirtualne. Centralny Rejestr Geostanowisk Polski to ogólnokrajowa baza geostanowisk na terenie całego kraju. Opracowywane są tablice edukacyjne, w tym geotopy i geotropy ale też „skarby” geologiczne dla terenowej gry Geocaching. Na przestrzeni ostatnich 5 lat znacznie rozwinęła się w PIG-PIB kartografia geoturystyczna (Rychel i in. 2012), ilość wydawnictw o charakterze map geologiczno-turystycznych powiększyła się z 4 do 26. Tylko w 2014 roku

zostało wydanych 7 map geologiczno-turystycznych parków krajobrazowych i przewodnik geoturystyczny po gminie Strzegowo (Rychel & Pochocka-Szwarc, 2014). Wystarczy wspomnieć jeszcze o wcześniej wydanych dwóch pięcioczęściowych seriach map geologiczno-turystycznych parków narodowych (Kucharska i in. 2011, Kucharska, 2015), dwóch takich mapach gmin Strzegowo (Rychel i in., 2012) i Kłodawa (Rychel i in. 2012), transgranicznej mapie Tatr Slowackich (Bezák, 2011) i Załęczańskiego Parku Krajobrazowego i okolic (Janus & Obarowska, 2011).

Większość opracowań dostępna jest w internecie w postaci baz(CRGP), serwisów WMS (mapy geologiczno-turystyczne) i stron (ścieżki geologiczne terenowe i wirtualne, geoparki, gminy i parki krajobrazowe i narodowe).

Literatura:

- BEZÁK V. (red.) 2011 – Geologicko-náuènè mapy Slovenska, Tatry 1 : 50 000. VKU Harmanec, Bratislava.
- JANUS K. & OBAROWSKA D., 2012 – Załęczański Park Krajobrazowy i okolice – Wyżyna Wieluńska (część północna Jury Polskiej), skala 1: 50 000. ISBN 978-83-7538-816-9
- JEZIEŃSKI J.H. 2011 – Geoturystyka wypaliła. Prz. Geol., 59: 254, 257.
- KUCHARSKA M., 2015 – Parki narodowe Polski – seria map geologiczno-turystycznych. Prz. Geol., 63 (1): 55–59.
- KUCHARSKA M., POCHOCKA-SZWARC K., RYCHEL J., KRZYWICKI T., BER A., DANIEL W. & PIELACH M. 2011 – Mapy geologiczno-turystyczne parków narodowych. Prz. Geol., 59 (4): 352–356.
- KRZECZYŃSKA M., WOŹNIAK P. & GAŹDZICKA E., 2008 – Pierwsza geologiczna ścieżka dydaktyczna na Jurze Krakowsko-Częstochowskiej!. Prz. Geol., 56 (12): 1039–1044.
- RYCHEL J. & POCHOCKA-SZWARC K. 2014 – Przewodnik geoturystyczny po gminie Strzegowo. ISBN 978-83-7563-380-8
- RYCHEL J., POCHOCKA-SZWARC K. & WASIUK R. 2012 – Mapa geologiczno-turystyczna gminy Strzegowo, skala 1:50 000. ISBN 978-83-7538-970-8
- RYCHEL J., KUCHARSKA M. & WASIUK R., 2012 – Mapa geologiczno-turystyczna gminy Kłodawa, skala 1: 35 000. ISBN 978-83-7863-091-3

RYCHEL J., KUCHARSKA M. & POCHOCKA-SZWARC K. 2012 – Mapy geologiczno-turystyczne jako jedna z podstawowych form popularyzacji geoturystyki. Prz. Geol., 60 (11): 589–592.